

ПРОТОКОЛ

№ 82

гр. Бургас, 02.05.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на втори май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Пламен Анг. Синков

Членове: Светла М. Цолова
Даниел Н. Марков

при участието на секретаря Петя Ефт. Помакова и прокурора Е. Янч. Ч.

Сложи за разглеждане докладваното от Пламен Анг. Синков Въззивно наказателно дело от общ характер № 20232000600060 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 10:30 часа се явиха:

Жалбоподателят подсъдим **Г. Я. К.**, се явява лично и с упълномощения защитник **адв. Д. Д.**.

Не се явяват жалбоподателите частни обвинители **З. Т., С. Т., Р. Т. и П. К.**.

Не се явяват и упълномощените **повереници адв. Н. Д. и адв. Ж. Т.**, всички редовно призовани.

За Апелативна прокуратура-Бургас, се явява прокурор Е. Ч..

Съдът докладва постъпила молба от частните обвинители **З. Т., С. Т., Р. Т. и П. К.**, всички представлявани чрез **адв. Н. Д. и адв. Ж. Т.**, с която заявяват, че поради внезапно възникнали здравословни проблеми не могат да се явяват в съдебно заседание и молят да бъде даден ход на делото в отсъствие на частните обвинители и поверениците. Заявяват, че в съдебно заседание ще се яви преупълномощен адвокат – представител на кантората, за участие в разглеждане на въззивното дело. Поддържат жалбата и претендират съдебни разноски.

В залата присъства **адв. В. К.** от АК-Б., която представя писмено

пълномощно за преупълномощаване от адв. Н. Д. за представителство по ВНОХД № 60/2023 г. по описа на БАС.

Съдът връчва на прокурора, защитника и подсъдимия преписи от молбата, ведно с представените към същата доказателства.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

АДВ. К.: Няма процесуална пречка за даване ход на делото.

АДВ. Д.: Считаме, че няма процесуални пречки по даване ход на делото. Да се даде ход на делото.

Съдът, като изслуша становищата на страните и като съобрази, че явяването на частните обвинители и техните повереници не е задължително, за да бъде разгледано настоящото производство, както и обстоятелството, че в съдебно заседание присъства преупълномощен от поверениците адвокат, който да представлява частните обвинители, намира че няма пречка за разглеждане на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Съдията докладчик докладва делото.

АДВ. К.: Поддържам въззивната жалба и допълнението към нея. Няма да правя отводи на състава на съда, прокурора и секретаря.

АДВ. Д.: Поддържа първоначалната жалба и допълнително представената пред съда. Няма да правим отводи на състава на съда, прокурора и секретаря.

ПРОКУРОРЪТ: Няма да правя отводи на състава на съда и секретаря.

Съдът дава ход на съдебното следствие.

ПРОКУРОРЪТ: Няма да соча доказателства, нямам искания. Моля да се приключи съдебното следствие.

АДВ. К.: Няма да соча доказателства. Нямам искания по доказателствата.

АДВ. Д.: Нямам искания за събиране на други доказателства. Считам, че делото е изяснено от тези, които са прилож. по делото. Да се приключи съдебното следствие.

Съдът, като изслуша становищата на страните и като не намери служебна необходимост за събиране на допълнително доказателства за изясняване на фактическата обстановка,

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА събраните по делото доказателства.

ПРИКЛЮЧВА събирането на доказателствата и съдебното следствие.

ДАВА ХОД НА съдебните прения.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми апелативни съдии, считам, че присъдата и мотивите към нея са постановени в съответствие с нормата на чл.305 НПК. Първоинстанционният съд е анализирал наличния доказателствен материал, като в своите мотиви подробно е посочил показанията на кои свидетели кредитира, на кои - не и каква е причината за това. Обсъдени са и всички заключения на назначените в хода на досъдебното и съдебно производство експертизи, като отново е посочено, че същите са приети като правилни, непротиворечиви, пълни, обосновани, а за вещите лица и тяхната компетентност, е определена като професионална и същите са приети съвсем правилно като добросъвестни в дадените заключения. В мотивите са обсъдени и всички направени възражения от страна на подсъдимия и неговия защитник, както и от представителя на частните обвинители. По делото са налице достатъчно доказателства за авторството на престъплението, които са

проверени по съответния ред в хода на проведеното съдебно следствие. Такива са показанията на свидетелите, отчасти обясненията на подсъдимия, назначените експертизи, писмените доказателства и веществените такива. Всички те категорично подкрепят извода на съда, че подс. К. е извършил престъплението по чл. 343, ал. 3, б. “б” НК.

Считам за неоснователни исканията и претенциите за допуснати нарушения посочени в допълнителната жалба на защитника на подсъдимия. Травматичните увреждания на пострадалия Т. и причината за смъртта категорично е доказано, че са в следствие на настъпилото ПТП. Допуснатото от подсъдимия нарушение на правилата за движение по пътищата, помоему само по чл. 21, ал.1 ЗДвП, е в пряка причинна връзка с този настъпил съставомерен резултат.

Пострадалият, видно от заключението и на вещото лице изготвило автотехническата експертиза, което е категорично, е нямал техническа възможност да предотврати ПТП. Такава възможност е имал подсъдимият, ако е управлявал автомобила при скорост на движение от 90 км/ч., т.е. до максимално разрешената за участъка, където е настъпило ПТП. Претенциите за съвина от страна на пострадалия считам, че категорично са неоснователни. Опровергава се твърдението, както е приел и първоинстанционният съд, за липсата на каквато и да е сигнализация предвид доказаното в хода на проведеното досъдебно и съдебно следствие наличие на пуснати сигнални светлини на полицейския автомобил, т.е. синята сигнална лампа, както и сигнализация от страна на свидетеля С. с фенерче към участниците в движението именно с тази цел - да ги предупреди за настъпилото ПТП. Тези факти се потвърждават и от показанията на другите разпитани в хода на проведеното наказателно производство, които са били свидетели.

Правилно и помоему първоинстанционният съд е приел, че въпреки, че не са използвани всички достатъчни средства за сигнализация, тези които са били използвани, са в достатъчна степен, за да укажат на водача за настъпилото произшествие. Тук следва да се има предвид и показанието на свид. Е., който твърди, че след настъпилото произшествие е извършена проверка – вътрешна, в системата на МВР, която не е констатирала извършени нарушения на двамата полицейски служители. Помоему, правилно първоинстанционният съд не е приел поведението на пострадалия като

наличие на извършени нарушения и съответно съвина, но обстоятелството, че не всички мерки предвидени в Наредби и Закони са били изпълнени, е взето под внимание при определяне на наказанието, т.е. като смекчаващо вината обстоятелство пред подсъдимия.

В жалбата се претендира, че не е направен пълен анализ на отказа на прокуратурата да назначи повторна експертиза за наличие на алкохол в кръвта. Категорично не съм съгласна с този извод, тъй като съдът в мотивите е анализирал това обстоятелство, като е посочил, кога е оправдано назначаването на повторна такава експертиза и, че липсват такива основания, поради които не е назначена такава. Претендира се количеството на алкохол да е едва 250 мл и то употребена бира преди произшествието. Отново съдът правилно не е приел това твърдение на подсъдимия, като го е мотивирал със защитна теза от негова страна предвид дадените обяснения, както и заинтересованост от страна на неговата майка при даване на показания в тази насока. Тези твърдения се опровергават и от показанията на свид. М., която заявява, че когато след ПТП е била близо до подсъдимия, той е миришел на алкохол. Това твърдение се опровергава и от назначената допълнителна комплексна съдебномедицинска експертиза и химическа по писмени данни, която много подробно мотивира, че при това употребено количество алкохол не би следвало да има наличие на такова при извършено изследване на кръвна проба, което не е така в случая. Оспорва се и начинът и техниката, с която е извършено химическото изследване, което по мнение на защитника и подсъдимия, води до порок в назначената съдебномедицинска експертиза по писмени данни. За това твърдение също категорично не се съгласявам. В Наредбата е посочен редът за установяване употребата на алкохол и действително, както е приел и първоинстанционният съд, липсват каквито и да е данни, начинът и редът за вземане, пренасяне на пробата да е нарушен. В чл. 22, ал. 1 на цитираната Наредба изрично е посочено, че изследването на пробите от кръв за установяване на концентрация на алкохол, се извършва по газхроматографски метод. Това е направено и в настоящия случай. Правилно е посочено от съда, че по този начин и със средства, с които разполагат съответните лаборатории в цялата страна, се провежда това изследване и няма как този факт да се използва, за да се обоснове порок в съответната експертиза. Химическото изследване много подробно е изложено в мотивите, защо се приема, на какво основание, съдържанието му, както и защо въз

основа на него съдът е приел, че правилно е определена концентрацията на алкохол в кръвта по време на извършване на деянието, което е изискуемо по закон, тъй като и пробата на дрегер и взетата кръвна проба са около час-час и половина след настъпилото произшествие, а да се установи каква е концентрацията по време на самото престъпление, това е законово допустимата и за мен е напълно нормална и възможна експертиза в това положение по писмени данни. Категорично е направил съдът подробен анализ на обясненията на подсъдимия, като е посочил защо част от тях приема като защитна теза и не кредитира и кои кредитира от тях.

Помоему, липсва каквато и да е диспропорция между размера на наложените наказания лишаване от свобода и лишаване от правоуправление, като е взета предвид високата степен на обществената опасност на деянието. Изложени са много точно смекчаващите вината обстоятелства и едно отегчаващо, а именно наложените 18 наказания по ЗДвП и извършени административни нарушения. Помоему, правилно е определено наказанието в степен, в която е отчетено наличието на повече смекчаващи вината и около минималния размер на наказанието. Предвид размера, същото може да се търпи единствено ефективно и това е извън коментар.

Моето мнение относно нарушенията по ЗДвП е такова, че подсъдимият следва да бъде оправдан за извършено престъпление по чл. 20, ал. 1 ЗДвП, тъй като самата загуба на контрол от страна на подсъдимия, се явява в следствие от избраната от него неразрешена скорост на движение, което е нарушение на разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, която е била в рамките на 90 км/ч. Съгласно установената съдебна практика на ВКС, нарушението на чл. 20, ал. 1 ЗДвП, за което е повдигнато обвинение и прието в присъдата, че е виновен, и която се изразява в липса на осъществен постоянен контрол върху автомобила, е самостоятелно нарушение и е налице само дотолкова, доколкото не е налично нарушение на режима на скоростта. Такива са случаите на изгубен контрол при разсейване на водача, отклоняване на вниманието, заспиване, каквито в настоящия случай помоему не са налице и вследствие на тях се стига до загуба на контрол на автомобила. В настоящия казус както казах, избраната неразрешена и над разрешената скорост от водача, е причина за отклоняване на автомобила и влизане в насрещното движение, т.е. загубата на контрол се дължи на превишена скорост.

Предвид това считам, че следва да измените присъдата като оправдаете подсъдимия за извършено престъпление по чл. 20, ал. 1 ЗДвП и я потвърдите в останалата част. Това оправдаване не влияе на размера на наказанието, предвид това, моля да го потвърдите.

АДВ. К.: Уважаеми апелативни съдии, поддържам Изложените мотиви във въззивната жалба и допълнението към нея, както и становището по отношение на жалбата на подсъдимия. Изразявам съгласие с подробния анализ, който направи прокурорът от Апелативна прокуратура относно деянието, причините за извършването и другите обстоятелства по случая, с изключение на становището на Апелативна прокуратура, че наказанието е справедливо и не следва да бъде изменено.

Искам да спомена, че действително, в мотивите към присъдата първоинстанционният съд подробно е анализирал всички доказателства по делото и правилно е приел, че обвинението е доказано по несъмнен начин. Съдът е анализирал всички свидетелски показания, като е дал и отговор, защо дава вяра и в кои части на тези показания и защо - не. Същото се отнася и за обясненията на подсъдимия. В мотивите си съдът е посочил и, че приема заключенията на изготвените експертизи на досъдебното производство и съдебната фаза, като убедителни, аргументирани и те не пораждат съмнение в тяхната правилност.

Относно справедливостта на наказанието следва да посоча, че съдът е взел предвид тежестта на престъплението и степента на обществена опасност на дееца, като е посочил и значителните произшествия с тежък резултат и човешки жертви, които са с повишена степен на обществена опасност и това обуславя необходимостта от по-строга наказателна политика, като един от факторите за ограничаване на тези неблагоприятни тенденции. Аз считам, че степента на обществена опасност е изключително висока и с всеки изминал ден ставаме свидетели на ПТП след употреба на алкохол и наркотични вещества, при които има жертви и пострадали лица с различни увреждания, поради което считам, че наказателната политика следва да бъде насочена към намаляване броя на тези престъпления, с налагане на завишени наказания, които да отчитат изключително високата степен на обществена опасност на деянията.

Съдът е посочил, че взема предвид резултата от ПТП - в конкретния случай смъртта на полицейския служител при изпълнение на служебните му задължения, както и с оглед пияното състояние на дееца. Посочил е, че подсъдимият е наказван многократно по административен ред за нарушения на правилата за движение по пътищата и разкрива една по-висока от обикновената, типичната степен на обществена опасност. Аз считам, че то разкрива изключително висока степен на обществена опасност, т.к. тези извършени от него административни нарушения и съответно получени наказания, включително и отнемане на свидетелството за правоуправление поради неплащане на наложени му глоби, сочи на едно поведение, което не е съобразено със закона, който той постоянно нарушава, довело в крайна сметка и до най-тежкия резултат, а именно управление в пияно състояние на автомобила, при което е допуснал изключително грубо нарушение на правилата за движение, в резултат на което е настъпила смъртта на полицейския служител.

При определяне размера на наказанието съдът е посочил като смекчаващи вината обстоятелства чистото съдебно минало на подсъдимия, което действително е така, той е осъждан-реабилитиран, а като отегчаващи такива – допуснатите от него нарушения на правилата за движение по пътищата, за които е бил административно наказван. Посочил е още, че като смекчаващо вината обстоятелство следва да бъде отчетено изразеното от него съжаление и разкаяние независимо от това, че е давал показания, в последствие обяснения в качеството на подсъдим относно употребата на алкохол, скоростта на движение на управлявания от него автомобил, и че е проявявал критичност към извършеното от него. Аз считам, че това изобщо не е така. Едно само декларативно изречено съжаление, съжалявам, ще го направи всеки и го прави всеки подсъдим, независимо дали е тежко или леко транспортно престъпление, но от доказателствата по делото не се установява да е налице едно наистина осъзнато поведение, което да сочи на действително съжаление и разкаяние. Така например, при последната си дума пред първоинстанционния съд, подсъдимият е заявил, че иска да изрази съжаление към близките на пострадалия, че „всички сме шофьори и на всеки може да се случи и бог да пази“. Аз считам, че тези думи ни най-малко не показват никакво осъзнаване на деянието, още по-малко разкаяние, а единствено казана реплика дотолкова, доколкото да послужи, евентуално съдът да

прецени, че това може да е някакво поправяне. Реално не виждам данни за токова, нито за разкаяние.

Правилно съдът е приел, че не е доказана защитната теза на подсъдимия пред първоинстанционния съд, че поведението на пострадалия и неговия колега, е допринесло за възникване на ПТП и че деянието не е извършено в пияно състояние, като защитната теза категорично е опровергана от гласните и писмени доказателства. Считаме наложеното наказание за несправедливо, изключително занижено. Както подчертах, подсъдимият е лице с много висока степен на обществена опасност, незачитащо реда и законите в страната по отношение на транспорта, за което свидетелстват и наложените му многобройни 18 наказания за извършени административни нарушения, и че допуснатите нарушения от него са изключително тежки. Причиненото ПТП, в резултат на което е настъпила смъртта на пострадалия се дължи единствено и само на действията на подсъдимия.

Считам, че посочените от съда като смекчаващо вината обстоятелство на това, че не са били изпълнени всички изисквания на посочената Заповед и Наредба мерки, да бъде обезопасено мястото на ПТП, което полицаите са посетили. Считам, че това не следва да се счита за смекчаващо вината обстоятелство, тъй като по никакъв начин, категорично е установено по делото, мястото на разположение на автомобила, сигнализацията, не са допринесли с нещо по какъвто и да е начин, подсъдимият да извърши престъплението. Само неговото поведение единствено, е в пряка причинно-следствена връзка с настъпилия вредоносен резултат. Моля това посочено от съда обстоятелство да не бъде считано като смекчаващо такова. Няма да обсъждам и анализирам показанията на свидетелите и експертите.

Моля да бъде завишено наказанието с оглед изключително високата степен на обществена опасност на деянието, дееца и предвид множеството нарушения, които е допуснал, безкритичното му поведение и отношение. Естествено, той като обвиняем, впоследствие като подсъдим, е имал право да дава каквито си иска обяснения, включително да изрича лъжи, но именно това сочи, че същият не се е поправил, не е коригирал досегашното си поведение като шофьор на пътя, а напротив, същото е ескалирало, което е довело до тежкия вредоносен резултат.

В този смисъл, моля да увеличите наказанието над средния размер към

максимума и дори да приемете, че не са налице условия за налагане на максимално наказание, същото да бъде над средния размер предвиден в закона. Моля в този смисъл за Вашия съдебен акт. Моля за присъждане на направените от адвокатите разноски.

АДВ. Д.: Уважаеми апелативни съдии, считам, че първо трябва да заявя становището си, че изцяло поддържам както първоначалната жалба изготвена от мен, така и допълнителната, тъй като мотивите по делото бяха изготвени малко по-късно. В допълнителната жалба съм предложил фактическа обстановка, която според нас действително се е осъществила по категоричен начин. Тя е съобразена с доказателствата, които бяха събрани по делото и становището за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, свързани с проверка и оценка на доказателствата и доказателствените средства, което неминуемо е довело до приемане на погрешна фактическа обстановка в няколко части - относно становището на съда, че са взети някакви мерки за обезпечаване, за осигуряване на настъпилото ПТП, както и факти описани в мотивите на присъдата, че деянието е извършено от подсъдимия в пияно състояние. Становището за неправилното приложение на материалния закон относно обвинението за извършено деяние в пияно състояние, както и становището, че наложеното наказание е в несправедливо висок размер с оглед личността на подсъдимия, извършените от страна на полицейските служители нарушения на закона и нормативните правила при посещението на първото ПТП, подробно описани във допълнителната жалба, и че наказанието, което е определено от първоинстанционния съд не съответства на целите на чл. 36 НК. Поддържам становището си за изменение на присъдата, т.е. да бъде намалена, на посочените от мен основания и посоченият размер.

На първо място считам, че съдът не изясни в пълна степен важните по делото обстоятелства, а именно: множеството допуснати грешки, нарушения от служителите на полицията при обработване на първото ПТП и тяхното значение за настъпване на ПТП със загиналия полицай. В мотивите си съдът преимуществено акцентира единствено и само върху виновното поведение на подсъдимия и несправедливо омаловажава и negliжира поведението на полицейските служители. Съдът не отдаде нужното значение на техните пропуски, действия и бездействия при нарушаване на разпоредбите на ЗДвП,

ППЗДвП и инструкцията за реда и организацията за осъществяване на дейности по контрол на пътното движение и с това тяхно поведение, са допринесли за настъпване на общественоопасния резултат. От мотивите към присъдата не стана ясно за оценката на съда за избора на място на спиране на полицейския автомобил. Установи се по безспорен и категоричен начин, че полицейският автомобил е спрял само на 10-15 м. от завоя, който е следвало да преодолее подсъдимия, и при тази обстановка, вечерно време, влажна настилка, много лесно е, подсъдимият да изтърве от управление автомобила и да се блъсне в спрения полицейски автомобил. Не бяха заявени в присъдата и мотивите към присъдата и по какъв начин полицейските служители са осигурили, обезопасили участъка, там където е било настъпило ПТП. Единствено беше посочено, че пускането на полицейските светлини е достатъчно да бъдат предупредени другите участници в движението. Аз подробно съм обяснил в допълнителната жалба, каква връзка се е случила между тези полицейски светлини, които уж са били пуснати с оглед да бъдат предупредени останалите участници в движението, че там има нещо на пътя. Резултатът е бил точно обратното – тези полицейски светлини са го заслепили и това въобще не е защитна теза, защото съм посочил името на свидетелката по делото, която казва точно така: “абсолютно нищо не се виждаше от тези полицейски светлини“. Тя беше запитана, къде точно е бил спрял полицейският автомобил с оглед събиране на доказателства относно местоположението на автомобила. Тя категорично посочи, че нищо не е виждала. Не е видяла къде е бил спрял автомобилът, защото силата на тези полицейски светлини не са й дали възможност да прецени къде е бил спрял полицейският автомобил.

Не стана ясно и значението на непоставените светлоотразителни конуси. В допълнителната жалба и в първата жалба обясних, че полицейският служител, който беше разпитан по делото обясни по безспорен и категоричен начин, че тези конуси, които са се намирали в багажното отделение на полицейския автомобил, при ПТП задължително трябва да бъдат поставени. И аз обясних, че действително само с едно такова действие и ПТП щеше да бъде избегнато, но тези конуси не са били поставени. Това е била една от най-големите грешки на полицейските служители. Отделно, по делото се установи, че другият служител, който не е пострадал от деянието, е очаквал да има поток от автомобили от почти всички посоки и какво е предприел той

– застанал пред полицейския автомобил и светел с някакво фенерче, при наличие на светлоотразителни конуси, които ако бяха поставени, резултатът щеше да бъде друг.

Най-важното за мен е, че с тези грешки, които аз съм ги посочил като допуснати, не стана ясно в каква степен те са възприети от съда и в каква степен са оценени с оглед намаление на наказанието. И най-важното, че съдът не стигна до извода, че с тези действия и бездействия, груби нарушения от страна на полицейските служители, те са спомогнали за настъпване на вредоносния резултат.

По отношение на алкохола, съдът не направи анализ на отказа на прокуратурата да назначи повторна експертиза за изследване на алкохола в кръвта на ДП. На няколко пъти сме искали да бъде назначена такава експертиза, обосновавали сме се защо я искаме, защо тя първоначално неправилно според нас е назначена да бъде извършена от вещо лице от полицията, от състава на тази Дирекция, от която е бил и пострадалият. Обяснихме, че тези проби се съхраняват 3 месеца, но прокуратурата ни отговори, че това не е нарушение и ако съдът прецени в съдебна фаза, такава експертиза може да бъде назначена. Оказа се обаче, че в съдебна фаза експертизата е невъзможна поради това, че пробите са били унищожени. В тази връзка, смятам че само на това основание, подсъдимият следваше да бъде оправдан за повдигнато обвинение за извършване на деянието в пияно състояние, съобразявайки мотивите на Решение № 189/08.11.2019 г. по Н.Д № 833/2019 г. на Трето отделение на ВКС, именно поради това, че прокуратурата допусна ограничаване правото на защита на подсъдимия. Той имаше такова право – да се провери тази първоначална химическа експертиза с оглед резултата от това и най-вече, да се поправи тази грешка, че експертизата следвало да бъде назначена не в ОДМВР- Сливен, а в Тракийския медицински университет-Стара Загора, както е посочено по Наредбата.

Съдът не оцени в достатъчна степен и наведените от нас възражения относно нарушението на императивната разпоредба на чл. 19, ал. 2 от Наредба № 1/2017 г. Не установи, че при приемането на пробите, самите проби не са били занесени с хладилна чанта, а били занесени на ръка с писмо, видно от протокол № 197/03.12.2020 г. Неизползването на хладилна чанта е

голямо нарушение, т.е. високо нарушение на правилата относно изготвянето на тази експертиза. Според нас неправилно съдът кредитира и комплексната съдебномедицинска и съдебно-химическа експертиза, в която с изчисления се стигна, че в кръвта на подсъдимия е имало 0.94 промила алкохол. Нямаше такива доказателства. Считаме, че най-обективно в конкретния случай е заключението на допълнителната комплексна съдебномедицинска и съдебно-химическа експертиза, която даде заключение въз основа на доказаното количество алкохол употребено от подсъдимия - от 250 мл бира, тъй като именно за това употребено количество алкохол има безспорни доказателства, както от протокола изготвен от д-р Д., така и от обясненията на подсъдимия и от разпита на неговата майка. Заключението е в смисъл, че при консумация на тази чаша бира от 250 мл към 19.30 ч., би следвало да е 0,09 промила, което сочи, че пияното състояние не е доказано по безспорен и категоричен начин.

Съдът не направи задълбочен анализ на обясненията на подсъдимия дадени в хода на съдебното следствие. Необосновано съдът е приел, че при управлението на автомобила, той не е бил заслепен от светлините на полицейския автомобил. Това становище го установих малко по-рано.

Поради горното, моля още веднъж, обжалваната присъда да бъде изменена на основание чл. 337, ал. 1, т. 1 НПК и наложеното наказание на подсъдимия да бъде намалено в размер от около 3 до 5 години лишаване от свобода, както да бъде намалено кумулативно наложеното му наказание лишаване от право да управлява МПС, наложено на основание чл. 343г НК. Считаме, че именно с това наложено наказание биха се изпълнили в цялост целите заложи в чл. 36 НК.

Моля в този дух да бъде Вашият съдебен акт и да бъде оправдан за повдигнатото обвинение за управление на автомобил в пияно състояние.

Съдът дава право на лична защита на жалбоподателя подсъдим.

ЛИЧНА ЗАЩИТА НА ПОДСЪДИМИЯ: Присъединявам се към казаното от моя защитник.

Съдът приключва съдебните прения и дава последна дума на подсъдимия.

ПОСЛЕДНА ДУМА НА ПОДСЪДИМИЯ: Моля наказанието да е по-малко, все пак съм на 42 години. Не съм искал това да се случи, просто минавах от там с автомобила.

Съдът се оттегля на тайно съвещание.

Съдът след тайно съвещание, счете делото за изяснено и обяви на страните, че ще произнесе решението си в предвидения от закона срок, за което съгласно чл. 340, ал. 2 от НПК, ще се съобщи писмено на страните.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 11.30 часа.

Председател: _____

Секретар: _____